

Pradžia > ... > Kreipimasis į Teismą > Kur Ir Kaip > Kurios Šalies Įstatymai Taikomi? > Slovenia

Kurios šalies įstatymai taikomi?

Turinį pateikė

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

 Slovėnija

1 Teisės šaltiniai

1.1 Nacionalinė teisė

Pagrindinis įstatymas, kuriame nustatytos bendrosios tarptautinės privatinės teisės taisyklės, yra Tarptautinės privatinės teisės ir proceso įstatymas (*Zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku*; sutrumpintai – ZMZPP, Slovėnijos Respublikos oficialusis leidinys (*Uradni list RS*) Nr. 56/99). Konkrečios įstatymų kolizijos reglamentuojamos įvairių sričių įstatymais (pavyzdžiui, Finansinių operacijų, bankroto bylų ir privalomojo likvidavimo įstatymu, (*Zakon o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju*; sutrumpintai – ZFPPIPP).

1.2 Daugiašalės tarptautinės konvencijos

Slovėnijos Respublikos ratifikuotos ir paskelbtos konvencijos tiesiogiai taikomos ir yra viršesnės už nacionalinius įstatymus. Kolizinėms normoms taikomas 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 593/2008 dėl sutartinėms prievolėms taikytinos teisės („Roma I“), kuris taikomas valstybėms narėms, kurioms yra privalomi 1980 m. birželio 19 d. Romos konvencijos dėl sutartinėms prievolėms taikytinos teisės pakeitimai ir 2007 m. liepos 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas Nr. 864/2007 dėl nesutartinėms prievolėms taikytinos teisės („Roma II“). Kolizinės normos taip pat nustatytos [Hagos tarptautinės privatinės teisės konferencijos](#) daugiašalėse konvencijose, kurias yra pasirašiusi Slovėnijos Respublika.

1.3 Pagrindinės dvišalės konvencijos

Kolizinės normos taip pat nustatytos dvišalėse konvencijose dėl teisinės pagalbos, sudarytose su Austrija, Bulgarija, Čekija, Lenkija, Mongolija, Prancūzija, Rumunija, Rusijos Federacija ir Vengrija. Konvencijų sąrašas pateiktas [ministerijos interneto svetainėse](#).

2 Kolizinių normų taikymas

2.1 Teisėjo pareiga savo iniciatyva taikyti kolizines normas

Teismui privaloma kolizines normas reglamentuojanti teisė, tačiau šalys gali susitarti dėl teisės, kuri būtų taikoma jų teisiniams santykiams. Tokiu atveju bus taikoma šalių pasirinkta teisė. Be to, teisė, kuri įprastai būtų taikoma pagal Tarptautinės privatinės teisės ir proceso įstatymą, nebūtų taikoma, jei, atsižvelgiant į visas aplinkybes, yra aišku, kad teisinis santykis neturi jokio reikšmingo ryšio su taikytina teise, tačiau jis yra daug glaudžiau susijęs su kita teise.

2.2 Atgaliniai nukreipimai ir nukreipimai į trečiosios valstybės teisę (renvoi)

Atgalinio nukreipimo ir nukreipimo į trečiosios valstybės teisę (*renvoi*) doktrina reglamentuojama Tarptautinės privatinės teisės ir proceso įstatymo 6 straipsnyje, kuriame numatyta, kad jeigu sprendžiant, kurią teisę taikyti, užsienio valstybės teisėje daroma nuoroda į Slovėnijos teisę, tada taikoma Slovėnijos teisė, neatsižvelgiant į

Slovėnijos teisės taisyklės dėl taikytinos teisės. Ši nuostata netaikoma, jei šalys pasirinko taikytiną teisę.

2.3 Siejamojo veiksnio pasikeitimas

Konkreči kolizinė norma, kuria reglamentuojami pakeičiami siejamieji veiksniai, paprastai taip pat apibrėžia šios taisyklės taikymo laiką. Kai kurie siejamieji veiksniai susiję su laiku, kuris yra lemiamas pasirenkant kolizinėje normoje nurodytą taikytiną teisę (pavyzdžiui, testatoriaus pilietybė sudarant testamentą), o kitomis aplinkybėmis siejamojo veiksnio pasikeitimas gali reikšti kitos teisinės sistemos teisės taikymą. Jei santykiai yra nuolatiniai, būtina taikyti jau įgytų teisių pripažinimo principą.

2.4 Įprasto kolizinių normų taikymo išimtys

Tarptautinės privatinės teisės ir proceso įstatyme nustatyta teisė netaikoma, jei jos taikymo padariniai prieštarautų Slovėnijos teisei tvarkai. Viešosios tvarkos sąvoka yra teisinė kategorija, įtvirtinta teismų praktikoje. Daugeliu atvejų ji grindžiama konstitucinėmis valstybės taisyklėmis, pagrindiniais nacionalinių įstatymų principais ir moralės principais.

2.5 Užsienio teisės nustatymas

Teismas ar kita kompetentinga institucija savo iniciatyva nustato taikytinos užsienio teisės turinį pasinaudodama ministerijos, atsakingos už teisingumo klausimus, pranešimu apie užsienio teisę arba nagrinėja jos turinį taikydama kurį nors kitą tinkamą būdą. Šalys gali pateikti viešą ar kitą kompetentingos užsienio institucijos ar įstaigos dokumentą dėl užsienio teisės turinio. Jei užsienio teisės turinio konkrečioje byloje neįmanoma nustatyti, taikoma Slovėnijos teisė.

3 Kolizinės normos

3.1 Sutartinės prievolės ir teisiniai veiksmai

Kalbant apie valstybes nares, Slovėnijos Respublikoje taikytinas 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 593/2008 dėl sutartinės prievolės taikytinos teisės ir jis yra viršesnis už nacionalinius įstatymus, kuriais reglamentuojama materialinė teisė. Klausimams, kuriems netaikomas reglamentas, atitinkamais atvejais taikomos dvišalės konvencijos. Jei dvišalių konvencijų nėra, taikoma nacionalinė teisė, kuria reglamentuojamos sutartiniai santykiai taikomos kolizinės normos (Tarptautinės privatinės teisės ir proceso įstatymas).

Bendroji kolizinė norma:

Tarptautinės privatinės teisės ir proceso įstatyme numatyta, kad susitariančiųjų šalių sutarčiai taikoma jų pasirinkta teisė, nebent įstatyme ar tarptautinėje konvencijoje nurodyta kitaip. Šalių valia dėl teisės pasirinkimo gali būti nurodyta aiškiai, arba sutarties nuostatos ar kitos aplinkybės gali aiškiai rodyti, kad yra pasirinkta konkreči teisė. Tada sutarties galiojimas tikrinamas pagal pasirinktą teisę. Jei šalys nepasirinko taikytinos teisės, taikoma glaudžiausiai susijusi teisė. Jei aplinkybės nerodo kitos taikytinos teisės, taikoma valstybės, kurioje yra šalies, kuriai tenka pareiga įvykdyti esminės sutarties dalis, nuolatinė gyvenamoji vieta ar pagrindinė verslo vieta, teisė.

Darbo sutartims taikoma valstybės, kurioje darbuotojas įprastai atlieka savo darbą, teisė. Susitardamos dėl kitokios teisės taikymo darbo sutartyje, šalys negali atsisakyti taikyti tos valstybės teisės, kuri būtų buvusi taikoma, jei šalys nebūtų pasirinkusios kitos teisės, privalomų nuostatų dėl darbuotojų teisių apsaugos.

Vartojimo sutartis yra prekių, teisių ir (arba) paslaugų perdavimo vartotojui sutartis. Vartotojas – tai asmuo, kuris įsigyja prekes, teises ar paslaugas daugiausia savo asmeninems ar namų ūkio reikmėms. Vartojimo sutartis neapima vežimo sutarties ar paslaugų teikimo vartotojui sutarties, jei visa ši sutartis vykdoma už vartotojo nuolatinės gyvenamosios vietos valstybės ribų. Nepaisant Tarptautinės privatinės teisės ir proceso įstatymo nuostatų, vartojimo sutarčiai taikoma vartotojo gyvenamosios vietos valstybės teisė, jei sutartis sudaryta pagal toje valstybėje paskelbtą pasiūlymą ar reklamą arba jei vartotojas ėmėsi būtinų priemonių sutarčiai sudaryti toje valstybėje, arba jei vartotojas sudarė sutartį kartu su kita šalimi arba jų atstovas gauna vartotojo užsakymą toje valstybėje, arba jeigu pardavimo sutartis sudaryta kitoje valstybėje, arba vartotojas pateikė užsakymą kitoje valstybėje, arba jei kelionę surengė parduodamas, siekdamas reklamuoti tokių sutarčių sudarymą.

Pirmiau nurodytais atvejais sutarties šalys negali susitarti dėl teisės, pagal kurią negali būti taikomos privalomosios nuostatos dėl vartotojų teisių apsaugos, taikytinos vartotojo nuolatinės gyvenamosios vietos valstybėje, taikymo.

Sutartims dėl nekilnojamojo turto visada taikoma šio turto buvimo vietos valstybės teisė.

Jei susitariančiosios šalys nesusitarė kitaip, bendra kolizinė norma taikoma susitariančiųjų šalių santykiams taip pat sprendžiant, nuo kada kilnojamojo daikto įgijėjas turi teisę į jo vaisius ir nuo kada jam pereina pripažinta su daiktu susijusi rizika.

Be to, jei susitariančiosios šalys nesusitarė kitaip, daikto pristatymo būdai ir priemonės, kurias reikia taikyti, jei pristatymo atsisakoma, taikoma valstybės, į kurią daiktas turėjo būti pristatytas, teisė.

Dėl reikalavimo perleidimo ar skolos perėmimo padarinių: skolininkų ar kreditorių, tiesiogiai nedalyvaujančių perleidime ar perėmime, teisiniui statusui taikoma ta pati teisė, kuri taikoma pačiam perleidimui ar perėmimui.

Pagrindiniams sandoriams taikytina teisė taikoma papildomam sandoriui, nebent nusprendžiama kitaip.

Vienašaliui teisiniui sandoriui taikoma skolininko nuolatinės gyvenamosios vietos valstybės teisė.

3.2 Nesutartinės prievolės

Kalbant apie nesutartines prievoles, kurioms netaikoma tarptautinė konvencija ar 2007 m. liepos 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas Nr. 864/2007 dėl nesutartinėms prievolėms taikytinos teisės („Roma II“), kolizinėse normose nustatyta, kad taikoma nacionalinė teisė.

Tarptautinės privatinės teisės ir proceso įstatyme numatyta, kad nesutartinėms prievolėms taikoma įvykio vietos valstybės teisė. Padarinių atsiradimo vietos valstybės teisė taikoma, jei ji yra palankesnė nukentėjusiajam, jeigu nukentėjusysis turėjo arba galėjo numatyti padarinių atsiradimo vietą. Jei ši teisė neturi glaudaus ryšio su santykiu, tačiau yra ryšys su kita teise, taikoma ta kita teisė.

Jei įvykis, dėl kurio atsiranda atsakomybė už žalos atlyginimą, įvyksta laive atviroje jūroje arba orlaivyje, preziumuojama, kad taikytina laivo ar orlaivio registracijos valstybės teisė.

3.3 Asmens statusas ir su civiliniu statusu (vardu ir pavarde, gyvenamąja vieta ir teisnumu bei veiksnumu) susiję jo aspektai

Jei Slovėnijos Respublikos pilietis taip pat yra kitos valstybės pilietis, šis asmuo pagal Tarptautinės privatinės teisės ir proceso įstatymą laikomas tik Slovėnijos piliečiu. Jei asmuo, kuris nėra Slovėnijos Respublikos pilietis, yra dviejų ar daugiau valstybių pilietis, pagal Tarptautinės privatinės teisės ir proceso įstatymą taikoma šio asmens nuolatinės gyvenamosios vietos valstybės teisė. Jei asmuo neturi nuolatinės gyvenamosios vietos nė vienoje iš valstybių, kurios pilietis jis yra, pagal Tarptautinės privatinės teisės ir proceso įstatymą taikoma valstybės, su kuria asmuo yra glaudžiausiai susijęs, teisė.

Jei asmuo neturi pilietybės arba jo pilietybė negali būti nustatyta, taikoma jo nuolatinės gyvenamosios vietos valstybės teisė. Jei asmuo neturi nuolatinės gyvenamosios vietos ar ji negali būti nustatyta, taikoma jo laikinosios gyvenamosios vietos valstybės teisė. Jei neįmanoma nustatyti net laikinos gyvenamosios vietos, taikoma Slovėnijos teisė.

Asmenvardžio pakeitimui taikoma asmens pilietybės valstybės teisė.

Fizinio asmens galėjimui sudaryti sutartį taikoma jo pilietybės valstybės teisė. Preziumuojama, kad fizinis asmuo, kuris pagal savo pilietybės valstybės teisę nėra veiksnus sudaryti sutartį, turi šį veiksnumą, jei jis turi veiksnumą pagal prievolės atsiradimo vietos valstybės teisę. Fizinio asmens veiksnumo praradimui ar apribojimui taikoma šio asmens pilietybės valstybės teisė.

3.4 Tėvų ir vaikų santykių nustatymas, įskaitant įvaikinimą

3.4.1 Tėvų ir vaikų santykių nustatymas

Globos paskyrimui ar nutraukimui ir globėjo bei globotinio (prižiūrimo asmens) santykiams taikoma globotinio pilietybės valstybės teisė. Laikinosioms sveikatos priežiūros priemonėms užsienio piliečiui ar asmeniui be pilietybės Slovėnijos Respublikoje taikoma Slovėnijos teisė ir ši priemonė lieka galioti, kol jurisdikciją turinti valstybė priima sprendimą dėl priemonės ar ją atitinkamai panaikina. Ši taisyklė taip pat taikoma užsieniečio ar asmens be pilietybės Slovėnijos Respublikoje esančio turto apsaugai.

Tėvų ir vaikų tarpusavio santykiams taikoma jų pilietybės valstybės teisė. Jei tėvų ir vaikų pilietybė yra skirtinga, taikoma valstybės, kurioje yra visų jų nuolatinė gyvenamoji vieta, teisė. Jei tėvai ir vaikai yra skirtingų valstybių piliečiai ir neturi nuolatinės gyvenamosios vietos toje pačioje valstybėje, taikoma vaiko pilietybės valstybės teisė.

Tėvystės ar motinystės pripažinimo, nustatymo ir ginčijimo procedūrai taikoma vaiko pilietybės valstybės teisė.

Pareigai teikti išlaikymą artimiems giminaičiams, išskyrus tėvų išlaikymą vaikams, ir pareigai teikti išlaikymą svainystės ryšių siejamiems asmenims (t. y. kraujo ryšiais nesusijusiems asmenims) taikoma išlaikymo prašančio asmens pilietybės valstybės teisė.

Vaiko įteisinimo procesui taikoma tėvų pilietybės valstybės teisė arba vieno iš tėvų pilietybės valstybės teisė, pagal kurią įvaikinimas turi galioti, jei tėvai nėra tos pačios valstybės piliečiai. Vaiko, kito asmens ar nacionalinės įstaigos sutikimui dėl įteisinimo taikoma vaiko pilietybės valstybės teisė.

3.4.2 Įvaikinimas

Įvaikinimo sąlygoms ir nutraukimui taikoma įtėvių ir įvaikių pilietybės valstybės teisė. Jei įtėvių ir įvaikių pilietybė skiriasi, įvaikinimo sąlygoms ir nutraukimui bendrai taikoma valstybių, kurių piliečiai jie yra, teisė. Jei sutuoktiniai įsivaikina kartu, įvaikinimo sąlygoms ir nutraukimui taikoma įvaikio pilietybės valstybės teisė, taip pat vieno ir kito sutuoktinio pilietybės valstybių teisė. Įvaikinimo formai taikoma įvaikinimo valstybės teisė. Įvaikinimo padariniams taikoma valstybės, kurios piliečiais įtėviai ir įvaikiai buvo įvaikinimo metu, teisė. Jei įtėvis ar įmotė ir įvaikis yra skirtingų valstybių piliečiai, taikoma jų nuolatinės gyvenamosios vietos teisė. Jei įtėvis ar įmotė ir įvaikis yra skirtingų valstybių piliečiai ir neturi nuolatinės gyvenamosios vietos toje pat valstybėje, taikoma įvaikio pilietybės valstybės teisė.

3.5 Santuoka, nesusituokusios poros (sugyventiniai), partnerystė, santuokos nutraukimas, gyvenimo skyrium patvirtinimas, išlaikymo prievolės

3.5.1 Santuoka

Santuokos sudarymo sąlygoms taikoma valstybės, kurios piliečiu santuokos sudarymo metu buvo kiekvienas asmuo, teisė. Santuokos formai taikoma santuokos sudarymo valstybės teisė. Santuokos negaliojimui taikoma jos sudarymo teisė pagal pirmiau nurodytas kolizines normas.

3.5.2 Nesusituokusios poros (sugyventiniai) ir partnerystė

Tarptautinės privatinės teisės ir proceso įstatyme nėra jokių specialiųjų nuostatų dėl nesusituokusių ir (arba) kartu gyvenančių porų. Tačiau, kadangi nesusituokusių ir (arba) kartu gyvenančių asmenų partnerystės padariniai prilygsta santuokos sukeliamiems padariniams, gali būti, kad santuokai taikomos nuostatos taip pat būtų taikomos ir nesusituokusių ar kartu gyvenančių asmenų partnerystei.

Dviejų nesusituokusių ir (arba) kartu gyvenančių asmenų turtiniams santykiams taikoma jų pilietybės valstybės teisė. Jei asmenų pilietybė skiriasi, jiems taikoma jų bendros gyvenamosios vietos valstybės teisė. Nesusituokusių ir (arba) kartu gyvenančių asmenų sutartiniams turtiniams santykiams taikytina teisė, kuri buvo taikoma jų turtiniams santykiams sudarant sutartį.

Tarptautinės privatinės teisės ir proceso įstatyme nėra jokių specialiųjų nuostatų dėl registruotų tos pačios lyties partnerysčių ir jų sąlygų. Tačiau, kadangi tos pačios lyties partnerysčių padariniai prilygsta santuokos padariniams, gali būti taikomos tos pačios nuostatos kaip ir santuokai.

3.5.3 Santuokos nutraukimas ir gyvenimo skyrium patvirtinimas

Santuokos nutraukimui taikoma valstybės, kurios piliečiai pareiškimo dėl santuokos nutraukimo padavimo metu buvo abu sutuoktiniai, teisė. Jei pareiškimo dėl santuokos nutraukimo padavimo metu sutuoktiniai yra skirtingų valstybių piliečiai, santuokos nutraukimui bendrai taikoma jų pilietybės valstybės teisė. Jei santuoka negali būti nutraukta pagal pirmiau išdėstytas taisykles, tada jos nutraukimui taikoma Slovėnijos teisė, jei pareiškimo dėl santuokos nutraukimo padavimo metu vieno iš sutuoktinių nuolatinė gyvenamoji vieta buvo Slovėnijos Respublikoje. Jei vienas iš sutuoktinių yra Slovėnijos pilietis, tačiau neturi nuolatinės gyvenamosios vietos Slovėnijoje ir santuoka negali būti nutraukta pagal pirmiau nurodytas taisykles, santuokos nutraukimui taikoma Slovėnijos teisė.

Tarptautinės privatinės teisės ir proceso įstatyme nėra jokių specialiųjų nuostatų dėl tos pačios lyties partnerystės nutraukimo. Tačiau, atsižvelgiant į tai, kad tos pačios lyties partnerystės padariniai prilyginami santuokos padariniams, gali būti taikomos tos pačios nuostatos, kaip ir santuokos nutraukimui.

3.5.4 Išlaikymo prievolės

Tėvų ir vaikų tarpusavio santykiams taikoma jų pilietybės valstybės teisė. Jei tėvų ir vaikų pilietybė skiriasi, taikoma valstybės, kurioje yra visų jų nuolatinė gyvenamoji vieta, teisė. Jei tėvai ir vaikai yra skirtingų valstybių piliečiai ir neturi nuolatinės gyvenamosios vietos toje pačioje valstybėje, taikoma vaiko pilietybės valstybės teisė.

3.6 Sutuoktinių turto teisinis režimas

Sutuoktiniams ir jų turto režimui taikytina jų pilietybės valstybės teisė. Jei sutuoktinių pilietybė skiriasi, taikoma jų nuolatinės gyvenamosios vietos teisė. Jei sutuoktinių pilietybė skiriasi ir jie neturi nuolatinės gyvenamosios vietos toje pačioje valstybėje, taikoma jų paskutinės bendros gyvenamosios vietos teisė. Jei taikytinos teisės negalima nustatyti pagal pirmiau nurodytas taisykles, taikoma teisė, su kuria juos sieja glaudžiausias ryšys.

Sutartiniam sutuoktinių turto režimui taikoma tos valstybės teisė, kuri buvo taikoma jų asmeniniams ir turtiniams santykiams sutarties sudarymo metu. Jei minėtoje teisėje numatyta, kad sutuoktiniai gali pasirinkti teisę, taikomą jų turtiniams santykiams, tuomet taikoma jų pasirinkta teisė.

Jei santuoka pripažįstama negaliojančia ar nutraukiama, asmeniniams santykiams ir bendrosios nuosavybės režimui taikomos tos pačios kolizinės normos kaip ir sutuoktinių asmeniniams ir turtiniams santykiams.

3.7 Testamentai ir paveldėjimas

Paveldėjimui taikoma valstybės, kurios piliečiu mirties metu buvo mirusysis, teisė. Testamentiniam veiksniumi taikoma valstybės, kurios piliečiu testatorius buvo testamento vykdymo metu, teisė.

Testamento forma galioja, jei ji galioja pagal vieną iš toliau nurodytų teisinių sistemų: testamento sudarymo valstybės teisę; valstybės, kurios piliečiu testatorius buvo testamento sudarymo ar mirties metu, teisę; valstybės, kurioje testamento sudarymo metu arba testatoriaus mirties metu buvo jo nuolatinė gyvenamoji vieta, teisę; Slovėnijos teisę arba valstybės, kurioje yra nekilnojamasis turtas, teisę, taikomą nekilnojamajam turtui.

Testamento atšaukimo forma galioja, jei ji galioja pagal bet kurią teisę, pagal kurią galiotų testamento parengimas, kaip paaiškinta pirmiau.

3.8 Nekilnojamasis turtas

Turtiniams santykiams ir kitoms daiktinėms teisėms taikoma daikto buvimo vietos valstybės teisė. Turtiniams santykiams, susijusiems su vežamais daiktais, taikoma paskirties vietos valstybės teisė. Turtiniams santykiams, susijusiems su transporto priemonėmis, taikoma šių transporto priemonių buvimo vietos teisė, nebent Slovėnijos teisėje nustatyta kitaip.

3.9 Bankrotas

2000 m. gegužės 29 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1346/2000 dėl bankroto bylų tiesiogiai taikomas Slovėnijoje į jo taikymo sritį patenkantiems klausimams ir ES valstybėms narėms. Jei reglamentas netaikomas, tuomet taikoma Slovėnijos nacionalinė teisė, būtent Finansinių operacijų, bankroto bylų ir privalomojo likvidavimo

įstatymas (*Zakon o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju*; sutrumpintai – ZFPPIPP, UL RS, ZFPPIPP-UPB7, Nr. 63/2013).

Šio įstatymo skyriuje „Bankroto bylos, turinčios tarptautinį elementą“ yra bendrosios taisyklės dėl bankroto bylų, turinčių tarptautinį elementą, reglamentuojamos užsienio kreditorių ir administratorių galimybės kreiptis į nacionalinį teismą ir bendradarbiavimas su užsienio teismais bei užsienio administratoriais. Juo taip pat reglamentuojamas užsienio bankroto bylų ir laikinųjų priemonių, dėl bankroto taikomų lygiagrečių priemonių pripažinimas, taip pat teisė, taikytina bankroto bylų padariniams.

Nacionalinis teismas turi jurisdikciją nacionalinėms bankroto byloms, gali priimti sprendimą dėl užsienio procedūros pripažinimo ir bendradarbiavimo su užsienio teismais. Vietos teismai, turintys jurisdikciją nagrinėti nacionalines bankroto bylas, yra: 1. jei skolininkas, kuris yra nacionalinis juridinis asmuo ar verslininkas, įsteigtas Slovėnijos Respublikoje: teismas, kurio veiklos teritorijoje yra įsteigtas skolininkas; 2. jei skolininkas, kuris yra užsienietis, turi filialą Slovėnijos Respublikoje; teismas, kurio veiklos teritorijoje yra skolininko filialo pagrindinė veiklos vieta; 3. kitais atvejais: Liubljanos apylinkės teismas (*Okrožno sodišče v Ljubljani*).

Kalbant apie bankroto bylų teisiniams padariniams taikytiną teisę, pagal bendrą taisyklę taikoma valstybės, kurioje nagrinėjama byla, teisė, nebent konkrečiu atveju įstatymuose nustatyta kitaip. Taisyklės dėl taikytinos teisės yra nustatytos Finansinių operacijų, bankroto bylų ir privalomojo likvidavimo įstatyme ir jos susijusios su sutartimis, kuriomis reglamentuojamas įsigyto nekilnojamojo turto naudojimas, nes taikoma nekilnojamojo turto buvimo vietos teisė. Specialiosios taisyklės dėl teisės, taikytinos registre įregistruotoms teisėms (valstybės, įgaliotos tvarkyti registrą, teisė), taikomos teisei, taikytinai mokėjimų sistemos ir finansų rinkoms (tokioms mokėjimų sistemoms ir (arba) finansų rinkoms taikoma valstybės teisė), taip pat teisei, taikytinai sutartims dėl užskaitos ir pardavimo siekiant atpirkti sandoriams, taip pat teisei, taikytinai darbo sutartims.

■ Paskutinis naujinimas: 17/04/2018

Šio puslapio turinį nacionaline kalba tvarko atitinkamos Europos teismo tinklo kontaktinės įstaigos. Vertimus atliko Europos Komisijos tarnyba. Į kompetentingos nacionalinės institucijos originale įvestus pakeitimus vertimuose gali būti neatsižvelgta. Nei Europos teismas, nei Europos Komisija nepriima atsakomybės ar įsipareigojimų dėl šiame dokumente pateiktos arba nurodytos informacijos arba duomenų. Daugiau informacijos apie už šį puslapį atsakingos valstybės narės autorių teisių taisykles rasite puslapyje „Teisinė informacija“.